

17.03.2022 Biblická hodina

Vzdych:,⁵Dôveruj celým srdcom Hospodinovi a nespoliehaj sa na svoj rozum.

⁶Na všetkých svojich cestách ho poznávaj a on sám ti urovná chodníky“
(Prís3,5.6.) Amen

Pieseň: Žalm č. 68:1-4: „Keď mocný Boh náš povstane...“

Modlitba: Pane Ježišu Kriste!

Vyznávame Ti, že dôverujeme iba v Teba. V Teba, Ktorý si verným a milostivým nositeľom a podporovateľom našich životov, ktorý sa napriek tomu, akí sme, k nám stále s láskou obraciaš a vedieš cez tmú svetlom Tvojho Slova.

Prosíme, zmiluj sa nad nami, keď sa na nás pozrieš, lebo tak ľahko podľahneme pokušeniu a aj dnes sa k Tebe modlíme, no v každodenných skúškach zabúdame, že bez Teba sa nič nedeje.

Takto sa modlíme za naplnenie Tvojej vôle v našich životoch.

Povzbudzuj dnes naše srdcia Tvojím Slovom, aby sme nemuseli niesť svoje bremená sami a vykúpiť tento svet, pretože toto všetko už za nás urobil Pán Ježiš Kristus. Lebo On dal svoj život ako verný pastier za slabých baránkov, aby sme nemuseli podpisovať zmluvu s nepriateľom, ale s jediným Pánom, Ktorý k nám prišiel skrze svojho jednorodného Syna, aby nám dal večný život.

Pane, veríme, že každý, kto sa na Teba pozrie s vierou, nemá dôvod byť sklúčený, ustráchaný alebo znepokojený. Preto sa dnes modlíme za posilnenie našej viery, aby si silou Ducha Svätého živil naše duše, staral sa o nás svojou nepochopiteľnou láskou, mieriac do našich srdc.

Príď medzi nás – prosíme –, buď tu s nami, požehnaj tých, ktorí sú tu, s dôverou, veď dnes sa k Tebe chceme pripútať a nikdy Ťa nechceme pustiť, pretože Ty vieš, že bez Teba sa nikam nedostaneme. Vypočuj našu modlitbu pre Pána Ježiša Krista. Amen.

Biblický text: Prvá kniha Samuelova 27. kapitola

Dávid u gatského kráľa Achíša

¹ Dávid uvažoval: „Možno ma Šaul predsa len raz zabije. Najlepšie teda bude, keď sa hneď uchýlim do krajiny Filištíncov. Potom bude Šaul márne po mne pátrať po celom území Izraela, a tak uniknem jeho ruke.“ ² Dávid sa vydal na cestu a prešiel so šesťsto mužmi, ktorí boli s ním, ku gatskému kráľovi Achíšovi, synovi Maócha. ³ V Gate pri Achíšovi sa usadil Dávid i jeho muži, každý so svojou rodinou, Dávid so svojimi dvoma ženami, s Achinoam z Jezreelu a s Abigajil z Karmelu, ženou po Nabálovi. ⁴ Keď Šaulovi oznámili, že Dávid utiekol do Gatu, prestal po ňom pátrať. ⁵ Dávid povedal Achíšovi: „Ak som si získal tvoju priazeň, nech ma umiestnia niekde na vidieku, kde by som sa usadil. Tvoj služobník nemusí bývať pri tebe v kráľovskom meste.“ ⁶ V ten deň mu dal Achíš Ciklag. Preto Ciklag dodnes patrí judským kráľom. ⁷ Dávidov pobyt na území Filištíncov trval vcelku rok a štyri mesiace.

Dávidove vpády do Negevu

⁸ Dávid so svojou družinou prepádaval Gešúrcov, Girzejov a Amalékov, ktorí odpradávná obývali územie, cez ktoré sa ide do Šúru a Egypta. ⁹ Dávid tú krajinu pustošil, neponechával nažive muža ani ženu, brával ovce i dobytok, osly, ťavy i šatstvo a potom sa vracal k Achíšovi. ¹⁰ Na Achíšovu otázku: „Koho ste dnes prepadli?“ Dávid odpovedal: „Južnú časť Judska, južnú časť Jerachmeela a južnú časť Kénitov.“ ¹¹ Dávid nenechal nažive muža ani ženu. Nevodieval ich do Gatu, lebo si povedal: „Mohli by o nás podať správu o tom, čo povystrájal a ako sa správal Dávid po celý čas svojho pobytu na území Filištíncov.“ ¹² Achíš však dôveroval Dávidovi, lebo si myslel: „Dávid si získal takú zlú povest' u svojho izraelského ľudu, že navždy zostane mojím služobníkom.“

Drahé sestry a milí bratia!

David je v najhlbšom stave svojho života, akoby bol unavený z úteku. Uteká k najnebezpečnejšiemu nepriateľovi Izraela. Iné riešenie neexistuje, pomyslel si. Ale to, čo ho viedlo k jeho rozhodnutiu, bolo uniknúť Saulovmu hnevu, aby zastavil jeho prenasledovanie. Dávid vedel, že Saul vo svojich emóciách, myšlienkach a činoch pripomína počasie – bol nevyspytateľný. Saul prišiel márne so svojimi sľubmi, keď Dávid ušetril jeho život, nemohol dôverovať Saulovým slovám. Skôr hľadá bezpečnosť mimo územia Izraela.

„Dávid uvažoval...“ Keď človek premýšľa a verí, že vie, čo je v jeho živote správne, začína sa najväčší problém. Ľudské zmýšľanie môže narobiť aj veľké škody na našom zdraví, ale keď sa vo veciach viery a dôvery vidíme len sami, zabúdame na to, že Boh myslí aj na naše životy. Z toho vidíme aj to, že ten, kto je plný strachu a úzkosti, nemôže jasne myslieť. Nemôže brať Božie zaslúbenia vážne. Nielen nepriateľ existuje, ale aj Boh a má oveľa väčšiu moc nad našimi životmi ako celý svet.

Toto je druhýkrát, čo Dávid utiekol na filistínske územie (ISam 21:11-15).

Ale ak si prečítame Žalm 34, ktorý sa zrodil v čase útekov, môžeme vidieť, že veril a dôveroval, že Pán ho zachráni.

Achíš ho prijíma aj preto, aby sa rozšírila správa, že Saul je Dávidov nepriateľ, a dokonca vedel, že je to osvedčený vodca, ktorý by mohol byť stále užitočný, keby musel zmobilizovať vojenské jednotky. A neskôr môžeme vidieť, že aj ich armády boli jednotné. V prvej vete nasledujúcej kapitoly čítame nasledovné:

ISam28,1: „¹ V tom čase zhromaždili Filištínci svoje vojská do boja proti Izraelu. Achíš povedal Dávidovi: „Iste vieš, že sa musíš so mnou i so svojimi mužmi zúčastniť na vojenskej výprave.“

Achíš Saulovmu súperovi poskytuje ochranu a prijíma aj jeho bojový tím. Aj v tejto situácii platí sloveso z Prísloví: „Ak sa Hospodinovi páčia cesty človeka, zmieri s ním aj jeho nepriateľov.“(Prís16,7)

Saul nemal dostatočnú vojenskú silu, aby vnikol na filištínske územie, a tým že Dávidsa nachádzal v inej krajine nebol už jeho trón zvnútra ohrozený.

Dávidovi sa venovala veľká pozornosť. Bol blízko kráľa. Akoby Achíš dával pozor na Davida a jeho tím. Po chvíli Dávid požiadal Achíša. A žiadosť Dávida potvrdí Achíšovi, že s ním chce zostať, len potrebuje voľný pohyb. Kráľ je navyše zbavený veľkého bremena, lebo takúto armádu bolo treba denne živiť. Je to znak Achíšovej plnej dôvery, že Dávidovej prosbe okamžite vyhovie. Dostane Ciklag.

Ciklag patril k územiu Judska v južnej časti krajiny. Dávid tu takmer ako zabetónovaný obranca zabezpečuje územie Filištíncov pred vpádom nepriateľov. Potom čítame aj o presnej časovej dĺžke jeho pôsobenia:„ Dávidov pobyt na území Filištíncov trval vcelku rok a štyri mesiace.”

Dávidovo vojsko sa však muselo nejako živiť a žilo z lúpeží a rabovania. Postupujú až k hraniciam Egypta a porazia rôzne národy. Dávid útočí na osady starých nepriateľov Izraela.

Dávid chcel získať priazeň južných kmeňov. Z nich boli Amalekiti najnebezpečnejšími nepriateľmi Judska. Dávid sa všemožne snažil nestratiť dôveru Achíša, ale chcel aj svojmu ľudu Izraelu dokázať, že mu nebol neverný.

Dôvod, prečo počas svojich útokov nenechal nikoho nažive, je odôvodnený v 11. (jedenástom) verši: „lebo si povedal: „Mohli by o nás podať správu o tom, čo povystrájal a ako sa správal Dávid po celý čas svojho pobytu na území Filištíncov.“

Cieľom bolo, aby nezostal svedok jeho činu, a tak sa Dávidova lož neprezradí pred Achíšom.

Dávidove postupy podľa knihy Mojžišovej majú vykonávať Boží príkaz: Mojž7, 2: „a keď ti ich vydá Hospodin, tvoj Boh, a porazíš ich, musíš nad nimi uskutočniť ničiacu kľiatbu. Nesmieš s nimi uzatvárať zmluvu ani sa zmilovať nad nimi..”Na základe toho Dávid vedie aj Hospodinove vojny v cudzej krajine. Achíš však dôveroval Dávidovi, lebo si myslel: „Dávid si získal takú zlú povest’ u svojho izraelského ľudu, že navždy zostane mojím služobníkom.“

Sila moci obalamutí Achíša a jeho posúdenie o dôvere muža, o ktorom sa kedysi spievalo:„Šaul porazil svoje tisíce, Dávid však svoje desaťtisíce!“ Vtedy boli porazení Filištínci. Dokonca môže použiť svoju vyvolenú rolu na strane nepriateľa v prospech ľudu Pána.

Achíš si myslel, že Dávída jeho ľud veľmi nenávidí, že bude jeho služobníkom naveky, ale kráľ nevedel, čo sa dialo v pozadí.

Je správne alebo nesprávne zahrávať sa s dôverou iných ako Boží vyvolený? z viacerých pohľadov môže odpovedať na túto otázku.

A z toho vidíme, že mnohokrát je tu priestor pre udalosti, ktorí badáme my. Je tu priestor, ktorý sa deje za naším chrbtom. Existuje priestor, o ktorom si niektorí ľudia myslia, že oni riadenie všetkého stopercentne zvládajú. A najdôležitejší je priestor, v ktorom Boh formuje udalosti. Preto nechcime myslieť, konať a premýšľať o svojom živote, o našich rodinách, o našej cirkvi, o našej krajine a o tom, čo sa deje v tomto svete, ale dôverujme TOMU, Ktorý stále sa k nám prihovára: „„Ved’ moje myšlienky nie sú vaše myšlienky a vaše cesty nie sú moje cesty,“ znie výrok Hospodina.”(Iz55,8) Amen.

Biblický text: Evanjélium podľa Matúša 21. kapitola,18-22

Prekliatie figovníka

¹⁸ Keď sa ráno vracal do mesta, dostal hlad. ¹⁹ Pri ceste uvidel figovník, prišiel k nemu, ale nenašiel na ňom nič, iba samé lístie. Povedal mu: „Nech sa na tebe už nikdy viac neurodí ovocie!“ A figovník hneď vyschol. ²⁰ Pri pohľade na to sa učenici čudovali: „Ako to, že figovník tak zrazu vyschol?!“ ²¹ Ježiš im odpovedal: „Amen, hovorím vám: Ak budete mať vieru a nebudete pochybovať, urobíte nielen to, čo som urobil s figovníkom, ale ak poviete aj tomuto vrchu: ‚Zdvihni sa a vrhni sa do mora!‘, stane sa to. ²² A všetko, o čo budete s vierou prosiť v modlitbe, dostanete.“

Drahé sestry a milí bratia!

Tento príbeh je ťažké zosúladiť s Ježišovými činmi. O Ježišovi sme podobné ešte nečítali. On sa zameriava na budovanie, rozdávanie a prinavrátenie života, na vyliečenie človeka. Ak niečo urobí, má to pozitívny výsledok a nie je to podobné tomu, ako tu: že figovník vyschol.

Ale nie bezdôvodne bol tento príbeh zahrnutý do dvoch evanjelií. Každé slovo Božie chce budovať našu dušu a posilniť našu vieru, a práve z tejto perspektívy dnes hľadáme to, čo nám chce Pán povedať týmto príbehom.

Ide o to, že Jeruzalem neuznáva príchod vlastného Pána a v tomto príbehu možno objaviť mesiášske zaslúbenie.

Figovník reprezentoval Izrael.

Jer 24, 1: „Hospodin mi dal videnie: Dva koše s figami stáli pred Hospodinovým chrámom — stalo sa to potom, keď babylonský kráľ Nebukadnesar v Jeruzaleme zajal Jechonju, judského kráľa, Jojakimovho syna, ako aj judské kniežatá, remeselníkov i zámočníkov a odviedol ich do Babylonu“

Oz9, 10: „Ako vinič na púšti našiel som Izrael, ako na skorú figu na figovníku v jej prvom čase hľadel som na jeho otcov. Oni išli do Baal-Peóru, zasvätili sa Hanbe, stali sa ohavnosťou ako ich milenec.“

Nah3,12: „Všetky tvoje pevnosti sú ako figovníky s včasnými plodmi. Ak sa nimi potrasie, spadnú do úst toho, kto chce jesť.“

Figy boli v tejto oblasti veľmi dôležitým ovocím. O figách musíme vedieť, že v zime, v období dažďov zhadzujú listy a na jar začnú znovu klíčiť, vtedy vyrastie takzvané popredie, ktoré nie je také krásne a chutné, ale je jedlé. Ak to tak nie je, strom bude neskôr neplodný. Neskôr, v lete, dozrieva prvé skutočné ovocie, nazývajú sa skoré figy a ovocie rastie na mieste popredia, je chutné ho konzumovať. Potom čerstvé výhonky prinášajú od augusta do septembra neskoré figy. Prečo je to dôležité? Pretože keď Ježiš prešiel, hľadal popredie na zelenom strome, ale nič nenašiel.

Ježiš nikdy nepoužil svoju moc a zázraky vo svoj prospech, najmä nie bezdôvodne. Aj keď je tu hladný, nemusíme v tom vidieť tézu vlastných životov, že hladný človek je nahnevaný a ak sa mu niečo nepodarí tak, všetko spustoší, čo má pred sebou. Ježiš veľmi dobre znáša hlad. Ani počas pokušenia na púšti nevedol jeho činy hlad. A ak sa jedlo alebo pitie stálo v popredí jeho zázrakov, bolo to v prospech všetkých ostatných: 5000, 4000 ľudí nasýtil, alebo aj na svadbe v Káne bol na všetko pripravený. Nemyslím si, že by bolo vylúčené, že iba jeho jediné slovo alebo dotyk nemohli vytvoriť figy na strome, ale pozornosť nie je zameraná na jeho hlad. Aj týmto príbehom nás chce poučiť. Na ceste do mesta Ježiš uvidel figovník. Na prvý pohľad je to figovník plný listia, z ktorého ani zďaleka nie je vidieť, že nie je na ňom ovocie, no Ježiš predpokladá, že je na ňom ovocie a išiel tam, ale nič nenašiel.

Ale komu je na osoh ovocný strom, na ktorom niet ovocia? Nikto nezasadí ovocný strom, aby stál v záhrade bez ovocia. S takouto silou by sa dala získať aj

palma alebo okrasný strom, na ktorý sa dá pozerat', no nikoho vo svojom okolí nenasýti.

Drahí bratia a sestry! Ježiš sa otvorene pýta Izraela, prečo je jeho život neplodný? Ježiš prišiel k neplodnému národu, keď sa narodil na tento svet. Slúžil medzi nimi tri roky. V chronologickom poradí, ak vezmeme príbeh, už sa blížime k Ježišovej smrti. Videli jeho zázraky, počuli jeho učenie, mnohí žili v jeho bezprostrednej blízkosti, a predsa vyvolení ľudia neplnia svoje poslanie. Vo svojom živote mali cieľ od Boha, a to prinášať ovocie. A keď spoločenstvo neplní svoju Bohom určenú funkciu, bude to mať vážne následky.

Ale tento príbeh platí aj o našom spoločenstve a o našej cirkvi. Vzhľad nestačí. Nestačí krásny kostol, prekrásne zariadenie kostola, budovy, zhromaždenie, ktoré už z diaľky vyzerá nádherne zeleno. Všetci, ktorí sem prichádzajú do našej komunity, či už na štvrtkové štúdium Biblie, alebo na bohoslužby v nedeľu, sa musia napojiť. Pretože ak sa tak nestane, nemá zmysel usadzovať sa v spoločenstve.

Našou úlohou je poukazovať na živého Krista, ohlasovať lásku nášho Pána a neustále ukazovať Božiu milosť tým, ktorí hľadajú a sú hladní, aby vpustili svoje korene do pevných základov.

Život nazývaný neplodný cirkevník je márný pred Pánom. Nech nás Pán zachráni pred maľovaním zdanlivo živého spoločenstva pred tými, ktorí prídu medzi nás. A keď sú tu, nevidieť prázdne konáre pod množstvom dekorácií, tradícií a zvykov. Pretože vtedy nás skutočne ohrozuje neplodná a sebecká religiozita, ktorá je pre jednotlivca či spoločenstvo dôležitejšia ako samotný Ježiš Kristus. Dajme si pozor, aby sa do úzadia nedostalo uctievanie a nasledovanie Ježiša a poslušnosť voči nemu. Pretože potom sa preháňanie a vylúčenie stanú dominantnými.

A nie je možné stavať na náboženských tradíciách, zvykoch a úspechoch. Lebo potom sa ukáže, či predkovia, kto oddávna patrí do komunity, boli tu skôr, kto

koná viac služieb, kto viac oferuje a aj tí, ktorí podľa toho merajú, rozhodujú o tom, kto má väčšiu alebo menšiu vieru. V tejto situácii sa človek po čase cíti príliš doma a začne si vpisovať do srdca len vlastné privilégia, čo mu patrí. Kde nie je znovuzrodenie, tam je neplodný náboženský život.

Ježiš sa pozerá na taký neplodný stav Izraela, a keď nenájde ovocie, vyriekne: „Nech sa na tebe už nikdy viac neurodí ovocie!“ a figovník okamžite vyschne.

Učeníci nevedia pochopiť, ako sa podarilo tak rýchlo dosiahnuť, aby strom vyschol. Ale Ježiš opäť len poukazuje na to, že všetko je možné pre toho, kto verí. Flóra, fauna a dokonca aj ľudstvo sa dostalo pod nadvládu Pánovho slova a odvtedy On daruje život, a je to On, kto je slobodný vo svojom konaní a podľa jeho vôle sa všetko uskutočňuje.

„Amen, hovorím vám: Ak budete mať vieru a nebudete pochybovať, urobíte nielen to, čo som urobil s figovníkom, ale ak poviete aj tomuto vrchu: ‚Zdvihni sa a vrhni sa do mora!‘, stane sa to.

Pohyb hôr znamenal riešenie ťažkostí života. A na riešenia veru stačí dôvera v Boha. Keď verím, že Božie Slovo skutočne funguje, môže zmeniť životy, uzdraviť duchovné rany, zlepšiť vzťahy, budovať manželstvá, prehodnotiť vzťahy medzi rodičmi a deťmi, tak sa to stane. Veríš a veríme v to? Verím, že Pán toto všetko dokáže a že môj život môže byť plodným životom?

Pretože iba modlitby vyvierajúce z viery môžu zmeniť usporiadanie nášho osobného, rodinného a cirkevného života. Aby to bolo to, čo Pán dnes hľadá. Nebyť samoučelnou komunitou, ale nakrmiť hladných.

Počuli sme učenie o spojení viery a modlitby. A všetko, o čo budete s vierou prosiť v modlitbe, dostanete.“

Čo potrebuješ? Čo chceš dostať od Pána? AK sa modlíme vo viere, prosme, pretože uvidíme, že s Bohom je všetko možné. Amen.

Modlitba:

Pane náš, vyznávame Ti, že bez Teba je náš život ako neplodný figovník. Bez Teba si nezaslúžime nič viac ako dehydratáciu a dokonca aj rozdrvenie našich zázrakov. Zachráň nás pred túlaním sa ako okrasné stromy v rodine alebo v cirkevnom zbore, keď nevieme nasýtiť tých, ktorým dôveruješ.

Veríme, že dokážeš obnoviť naše srdcia. Veríme, že ak naše korene dokážu absorbovať potrebné živiny z Tvojho Slova, môžeme niesť ovocie Ducha Tvojou milosťou.

Prosíme, oslobod' nás od pokrytectva farizejov. Oslobod' nás od myšlienky, že sme dôležitejší ako ostatní, veď všetci sme Ti predsa vzácní.

Prosíme, pridaj nám viery, aby sme mohli v každom čase prosiť vo viere a prenášať hory. Nech sú trhliny v našich srdciach a dušiach, aby cez ne Slovo preniklo do nás a očistilo, viedlo a vyživovalo naše vysušené vnútro.

Nenechávaj nás v rovnakom stave ako bol býval Izrael. Daj, aby sme v Tebe každý deň spoznávali Pána, Ktorý dal za nás svoj život, Ktorý nás vykúpil, aby náš život nebol vyschnutým životom, ale úrodným životom, ktorý sa zavlažuje a živí Tebou, ktorý si večný a pravý Boh. Prosíme, vypočuj naše modlitby pre Ježiša Krista. Amen.

Modlitba Pánova:

Požehnanie: „Pre toho, kto verí, je všetko možné.“(Mk9,23b)

Záverečná pieseň: Chválospev č. 354: „Ježiš je Pánom nad svetmi...“